

Erklæring foreligger, kan den Bygningsafgift, som jeg gaar ud fra er ansat i Forvejen, idet Skatten jo svares bagefter, afskrives for den Del, som det her drejer sig om, nemlig Værkstedet. Det er jo imidlertid kun en Redaktionsændring, som let kan gøres. Der er et andet Forhold, som staar i nøje Forbindelse med det, som dette Lovforslag tager Sigte paa, og som jeg havde Lyst til at berøre. Vi have jo, som det er nævnt af den foregaaende Taler, allerede en Lov, som gaar ud paa, at under visse Forhold kunne blandt andet ogsaa Forsamlingshuse fritages for Bygningsafgift. Der have vi akkurat det samme, som er foreslaaet her i § 2, at der for hvert Halvaar skal indgives Erklæring om, hvad Forsamlingshuset har været brugt til. Jeg har i min Egenkab af Sogneraadformand maattet attestere en saadan Erklæring — hvad jeg for Resten gjorde med Glæde — i nogle Halvaar, men der er indtruffet et mærkeligt Forhold. En Gang jeg havde glemt at indsende en saadan Attest, som altsaa skal afgives af Sogneraadet, blev Bygningsafgiften opkrævet for det foregaaende Aar, hvad der i og for sig er en Selvfølge, thi naar der ingen Attest foreligger, skal Afgiften opkræves. Saa indsendte vi senere Attesterne, men da der saa var gaaet 3 Halvaar, blev Bygningsafgiften alligevel opkrævet for samtlige Halvaar, der vare gaaede, siden Bygningsafgiften blev betalt, fordi vi havde glemt at indsende Attesten. Hvorpaa det kan begrundes, at der, skønt der har foreligget Indsendelse af Attester for de paagældende Halvaar, dog bagefter skal betales for disse Halvaar, fordi vi en Gang havde glemt at indsende en saadan Attest, som godt kunde have været afgivet — det var ligefrem en Forglemmelse fra min Side — synes jeg er mindre forstaaeligt i alt Fald. Jeg skal indrømme, at jeg er enig med den foregaaende ærede Taler i, at der var al Grund til at tage hele dette Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse, om der ikke fandtes en retfærdigere og alligevel gennemførlig Maade for Bygningsafgiftens Opkrævelse. Skal det ikke kunne naas i det hele, maa vi se at faa en stykkevis Reform, noget i Retning af det, der her foreligger. Men jeg vil atter henvende Opmærksomheden paa, at der turde være Grund til at gøre nogen Forskel paa dette Punkt mellem By og Land. Jeg skal noget i Tilslutning til den sidste ærede Taler bemærke, at vi omkring paa Landet have en Masse SmaaHaandværkere, som have Jordbrug ved Siden af deres Haand-

værk, men ikke saa meget Jord, saa man kan attestere, at de have den største Indtægt af deres Jordbrug, og det forlanges, for at de kunne blive fri for Halvdelen. Der er dem, som have det saadan, at de blot benytte deres Haandværk om Vinteren, og igen andre, der kun benytte det om Sommeren, efter som det nu er et Haandværk, der kan udføres paa den ene eller den anden Aarstid. Hvis nu en Mand har en lille bitte Jordlod, hvorpaa han kan holde en Ko, er det meget vanskeligt at afgøre, om han har sin største Indtægt af Landbruget, naar han har en stor Del af sin Indtægt dels som Haandværker og dels som almindelig Daglejer ved Vejvæsen og Jærnbaneanlæg eller andet lignende. Jeg har i alt Fald som Sogneraadformand været i Tvivl om, hvorvidt man burde udstede en saadan Attest for, om han havde sin største Indtægt af Landbruget eller af de andre Ting, jeg omtalte. Jeg har ikke turdet sige til mig selv, at en Mand, der har Arbejde ved Jærnbane- og Vejvæsen, er Landbrugsarbejder, saaledes at han derved kan blive fri for Halvdelen af Bygningsafgiften, til Trods for, at jeg synes, at der kunde være Grund til, at han som her foreslaaet kunde blive fritaget for den hele Bygningsafgift. Jeg vil i al Almindelighed foreslaa, at Lovforslaget overvejes i et Udvalg for at faa løst det hele Spørgsmaal paa en tilfredsstillende Maade, og hvis det ikke lader sig gøre, saa dog søge at faa Lovforslaget ændret saaledes, at det kan komme særlig dem til gode, der maa svare baade Hartkornsskatter og Bygningsafgift, skønt det maaske er et stort Spørgsmaal, om de virkelig have Halvdelen af deres Indtægt ved Haandværk.

R. Sørensen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at give dette Forslag et Par anbefalende Ord med paa Vejen. Det er jo som bemærket af den ærede Ordfører rigtigt, at der er stor Misfornøjelse med Bygningsafgiften paa Landet, idet Haandværkerne der gaa ud fra, at en Landmand kan lære Landvæsen, en Lærer kan lære at være Skolelærer, en Jurist kan tage sin Eksamen, og de have saa alle sammen Lov til uhindret at udføre deres Hverv uden at blive beskattede deraf, hvorimod Haandværkere, som ere udgaaede fra den ringere stillede Sumfunds-klasse, Smaaakaarsfolk, saa snart de have gennemgaaet en Skole paa 3—4 Aar og uddannet sig i deres Fag, skulle til at betale, fordi de bruge deres Hænder til deres Erhverv. Jeg sympatiserer fuldstændig med dette